

els serveis, que ens ve al damunt, el qual porta la intenció de un miura, i no hauria d'ésser la segona edició del segur maternal i del de vellesa.

Acabem de parlar d'intencions i no ha estat en va. El 10 de maig de l'any passat, el Ministeri de Treball i Previsió ha publicat una ordre encarregant a l'Institut Nacional de Previsió un projecte de règim d'assegurança de malaltia, amb invalidesa i mort, i l'estudi tècnic per a la unificació d'invalidesa, vellesa, maternitat, malaltia, i mort. L'assegurança d'accidents no s'atreveixen a incloure-la en la malaltia, diuen que per ésser entre altres raons, una qüestió de responsabilitat patronal. Ara bé; entre aquestes altres raons, segurament pot posar-s'hi la de que l'Institut i els seus satèlits perdrien, si arribaven a tocar certes coses de les empreses de l'assegurança d'accidents. A l'Institut de Previsió tampoc s'atreveixen amb l'atur forçós sots el pretext de la manca d'estadístiques, com si aquestes s'haguessin interpretat degudament en el retir obrer i en maternitat.

Atent el Sindicat a l'estat d'aquestes qüestions, i comprenent que estava lliurant-se una batalla decisiva per Catalunya, per la classe sanitària, i pel malalt, volgué intensificar la seva actuació, i entre les mides que prengué l'obra l'ampliació de la Ponència d'Assegurances Socials. En matèria tant important i en ocasió com l'actual, ningú amb un alè de vida deu deixar d'acudir si es cridat, i ningú ha deixat d'acudir al peu del canó.

El dia 18 de gener celebrà la primera reunió la Ponència ampliada i acordà la circulació de l'enquesta que tots ls sindicats han rebut i reproduïm a continuació. El mateix dia s'inicià l'au-nació de l'esforç amb la Ponència de Mutualitats i amb la de Maternitat, amb el fi de donar la deguda unitat a les tasques, i es canviaren impressions per al desenvolupament d'una actuació intensa i extensa, a iniciar el mes de febrer.

Remenant i enterbolint mai no es fa cap gran obra, i en canvi se'n destorben moltes. Assenyadament i clara, els metges de Catalunya hem de tractar i plantejar les coses de l'assegurança de malaltia. Entre nosaltres constituïts en família sindical, podem dir-ho tot i entaular les grans batalles filles de la passió o la incompatibilitat de conveniències, però a fora ara més que mai, hem d'aparéixer tots units com un sol home amb una ferma voluntat. Anem amb peus de plom, no ens passés com a aquells dos nens que al bell mig d'un camí disputaven sobre qui havia de menjar-se una nou, si el que l'havia vista o el que s'havia ajupit a plegar-la i va resoldre-ho un vianant obrint-la, menjant-se el de dintre i donant mitja closca a cada un dels dos infeliços a qui corresponia l'aprofitament, de la part nutritiva del saborós menjar.

Els sindicats no ens ha de passar això, perquè hem de saber resoldre en privat i fer valer en públic al més convenient a l'interés comú.

A continuació segueix la còpia de l'enquesta.

Enquesta importantíssima

Invitació a diligenciar l'adjunt qüestionari sobre l'Assegurança Social de Malaltia

Crida l'atenció el fet singularíssim de què l'asegurança social de malaltia o assegurança de malaltia obligatòria de l'obrer i la seva família, ha defraudat les esperances dels obrers, no ha compensat les despeses dels patrons, no ha rendit avantatges positius als estats, ha rebaixat la condició dels metges. Malgrat tants greus defectes, cada dia guanya partidaris, talment com si sols li privés l'èxit franc la manca de bona estructuració. Voldríem que entre nosaltres, de bon antuvi s'implantés amb menys inconvenients que ho ha estat en els països que ens han precedit. Els metges, els elements indispensables d'ella, no hem de tractar de barra-li el pas, ans al contrari, hem de facilitar-li influint-la, això sí, de dalt a baix. Si ens hi girem d'esquena i no es fa amb nosaltres, es farà contra nosaltres, que en definitiva és contra el malalt i contra el benestar social. Hem perdut anys en lirismes i hem d'aprofitar el temps que queda en realitats.

Tenen establerta l'assegurança social de malaltia uns 35 estats. Espanya ha subscrit compromisos internacionals, que l'obliguen a implantar-la prompte, potser dintre de mesos, potser dintre